

Quakers in actie in Gaza

*Van de website van AFSC de Amerikaanse Quaker Hulporganisatie
door Serena Awad; Bijgewerkt 21 februari 2024*

Terwijl Israëlische troepen zich voorbereiden om Rafah binnen te vallen, beschrijft Serena Awad van AFSC de situatie waarmee ontheemde Palestijnen in Gaza worden geconfronteerd. Israëlische troepen bombarderen Rafah en bereiden zich nu voor op een grondinvasie. Rafah is de laatste plaats in Gaza die nog niet is binnengevallen en is tevens het belangrijkste toegangs- en distributiepunt voor humanitaire hulp. In een verklaring van het Palestijnse Comité voor de Rechten van de Verenigde Naties staat dat de ruim 1,5 miljoen ontheemden in Rafah nu “de dood in de ogen staren zonder toegang tot voedsel, medische zorg en veilig onderdak.” Een militaire inval “zal de levens van talloze burgers in gevaar brengen, van wie velen vrouwen en kinderen zijn die al meerdere keren ontheemd zijn geraakt.”

Ondanks dat ze zelf meerdere keren ontheemd zijn, hebben AFSC-medewerkers hulp uitgedeeld aan meer dan 191.752 mensen in Rafah, Deir El-Balah en Khan Younis. De in-

vasie van Israëlische strijdkrachten zal het levensreddende werk van humanitaire organisaties ontwrichten, aangezien velen in Gaza de dood tegemoet gaan als gevolg van honger en ziekte.

Nadat het Israëlische leger het nieuws over de invasie van het gebied begon te verspreiden,

begonnen veel mensen hun spullen te pakken om te vertrekken. Ze pakken hun dekens, hun matrassen, alles wat ze hebben in, proberen zelfs hun tenten van de grond los te maken en op hun auto's te zetten.

Er bestaat niet zoiets als een veilige plek voor mensen om naartoe te gaan in Gaza. Iedereen is in de war. Als je gewoon over straat loopt, hoor je iedereen zeggen: waar moeten we nu heen? Niemand heeft een antwoord. Dit is de vijfde, zevende of tiende keer dat mensen van de ene plaats naar de andere moeten verhuizen.

In het noorden van Gaza [waar ik vandaan kom] sterven nu mensen van de

AFSC medewerkers distribueren eten in Gaza

honger. Er zijn veel gevallen gerapporteerd aan de Wereldgezondheidsorganisatie en de VN. Veel kinderen zijn nu dood omdat er geen voedsel is. Ik heb een vriend die in het noorden verbleef. De laatste keer dat ik contact met haar kon opnemen, zei ze: 'Ik wou dat ik wat brood kon zien. Ik wil gewoon iets eten. We hebben al weken niet gegeten.' Ik wist niet wat ik moest zeggen, en ik wist niet wat ik haar moest vertellen.

Ook in het noorden van Gaza of in het middegebied zijn de bombardementen niet gestopt. De meeste ziekenhuizen in de hele Gazastrook functioneren niet of worden belegerd, terwijl het Israëlische leger iedereen vermoordt die probeert in of uit te trekken. Dus wie gewond raakt [overleeft vaak niet]. Medische zorg is een ramp. In Rafah is er op dit moment helemaal geen functionerend ziekenhuis. Eerder deze week bombardeerden Israëlisch militairen het ziekenhuis in Rafah. Dus toen mensen de gewonden naar het ziekenhuis, brachten ontdekten ze dat het buiten dienst was. Ze kunnen niets doen, alleen eerste hulp verlenen. Medicijnen voor chronische ziekten bestaan niet. Insuline bestaat niet meer. Mensen die diabetes hebben, lijden momenteel. Kankerpatiënten, mensen met nierproblemen, velen van hen zijn overleden. Veel vrouwen bevallen onder de slechtste omstandigheden ooit, en ik weet niet hoe ze zullen overleven. Mijn moeder werkt als psycholoog bij het gemeenschapsprogramma voor geestelijke gezondheidszorg en veel patiënten zijn teruggevallen omdat ze geen antidepressiva en andere medicijnen gebruiken. We hebben niet eens de meest eenvoudige medicijnen zoals Tylenol. Omdat het koud is, hebben veel mensen griep. We hebben ook zoveel COVID-patiënten omdat het zo druk is. De lucht is niet schoon, de tenten zijn niet schoon, de schuilplaatsen zijn niet schoon.

Mensen worden geconfronteerd met grote trauma's. We hebben al veel agressie meegemaakt, maar het was niet zo hard als dit. De verschrikkelijke humanitaire situatie in Gaza is ongekend. Ons dagelijks leven draait alleen maar om overleven. Mensen zijn gewoon moe. We zijn zo bang; we willen gewoon dat dit stopt.

Het is moeilijk om met deze hoeveelheid bloed en vernietiging om te gaan. Het is alsof iedereen een berg boven zijn schouders draagt. Niemand weet waar hij heen moet. Niemand weet wat we

AFSC medewerkers bereiden in Egypte voedselpakketten voor Gaza.

moeten doen.

De afgelopen maanden hebben we voedsel-, water- en hygiënepakketten uitgedeeld. Onze openluchtkeuken is elke dag geopend en serveert warme maaltijden. Deel uitmaken van het AFSC-team dat ter plaatse werkt, naast en met onze mensen, geeft mij – en hen – zoveel hoop. We zijn dankbaar voor de niet-aflatende steun van de AFSC-gemeenschap bij het mogelijk maken van onze inspanningen.

Soms brengen we eten naar mensen die al dagen niet gegeten hebben. De nood is zo groot. Wij moeten dit werk voortzetten. Maar op dit moment moeten we misschien de activiteiten onderbreken totdat we weten wat er met de invasie zal gebeuren. Dit is voor de veiligheid van de kinderen en families. We willen geen mensen daarbuiten of op een plek waar het erg druk is als er een leger is. Als alles duidelijk is, beslissen we wat we verder gaan doen. Ondertussen gaan wij door en gaan door met het verdelen van hulp. Over de gevolgen voor kinderen en ouderen

We werken samen met partners aan recreatieve activiteiten voor kinderen in scholen, opvangcentra en tenten. Het is de leukste activiteit voor kinderen om te doen, omdat je ze laat dansen, spelen en lachen. Wij verdelen ook speelgoed. We laten ze de oorlog even vergeten. Maar 's nachts, als de bommen weer vallen, voelt het soms alsof we niets hebben gedaan. Het is alsof je ze een beetje geneest en je ze morgen opnieuw moet genezen.

Ik denk ook na over de gevolgen van deze agressie voor ouderen. Velen van hen werden meer dan 75 jaar geleden [tijdens de Nakba] gedwongen hun huizen, steden en land te verlaten. Nu zijn ze gedwongen hun huizen weer te verlaten.

Over wat we kunnen doen:

We zijn met ongeveer 2,3 miljoen Gazanen. Ieder van ons heeft iets verloren. Wat we als boodschap naar de mensen in de wereld willen sturen is: stop nooit de druk voor een staakt-het-vuren. Houd niet op met het onder druk zetten van uw gemeenschappen, uw vertegenwoordigers of uw regering. Blijf aandringen op het toestaan van hulp aan Gaza, omdat het zo belangrijk is.

Onderschat nooit wat je doet. Iedereen zou moeten weten dat elk protest waar je naartoe gaat, elke donatie die je doet, elk woord dat je spreekt om mensen de waarheid te laten weten – dat dit een daadwerkelijke genocide is – een leven redt. Blijf gewoon doen wat je kunt. Kom alstublieft op voor de mensheid en roep op tot een einde aan deze genocide.

**Roep NU op tot een staakt-het-vuren en humanitaire toegang tot Gaza!
VERTEL HET Parlement. Steun het werk van AFSC in Gaza!**

Bankrek: NL94 TRIO 0338 4113 64. t.n.v. Quaker Hulpfonds, Quakers. MvV Gaza

AFSC in Gaza

AFSC zorgt voor water in Rafah

AFSC werkers delen soep uit in Rafah

Foto's van AFSC werk in Gaza

Zie voor meer informatie het artikel over Gaza in deze Vriendenkring

AFSC-medewerker Serena Awad (rechts) met vrijwilliger Ahmad bij een recreatieve activiteit voor kinderen in Rafah.